

FAS 200/65 7

Het economisch substraat van een Europese Politieke integratie.

Van Nederlandse zijde dient er voortdurend alle nadruk op te worden gelegd, dat wij de politieke integratie wensen als middel tot en zelfs als noodzakelijke voorwaarde voor de economische integratie, welke laatste voor Europa een existentiële kwestie is.

Een politieke integratie, dat is het scheppen van een Europese politieke autoriteit, zonder voldoende belangrijke economische bevoegdheden, is zinloos en gevaarlijk. Om dezelfde reden is een politieke autoriteit, welke alleen bevoegdheden heeft voor kolen en staal plus Defensie onaanvaardbaar.

Op welke terreinen dienen zich nu de economische bevoegdheden van zulk een politieke autoriteit te bewegen? Anders gezegd, welke zijn de minimum-voorwaarden, welke een economisch substraat van een politieke autoriteit definiëren?

Drie punten zijn hier voor alles van belang, te weten:

1. een vrij handelsverkeer;
2. een vrij betalingsverkeer;
3. een vrij personenverkeer.

Het spreekt vanzelf, dat deze vrijheden slechts in de loop van de tijd kunnen worden geëffectueerd, waarbij bepaalde overgangsmaatregelen onmisbaar zullen blijken te zijn.

Er zal echter meer nodig zijn. In het moderne gecompliceerde economisch- en sociale leven van de 20e eeuw is een "opruimen" van barrières, welke tot de drie genoemde vrijheden zouden leiden, niet meer voldoende. Een positieve economische en sociale politiek is nodig, en op het gebied van deze politiek zal een harmonisatie onvermijdelijk zijn. Gebeurt dit niet, dan zullen de hierboven genoemde vrijheden op de duur eenvoudig niet kunnen werken.

Als minimum moeten in dit verband worden genoemd een gemeenschappelijk respectievelijk geharmoniseerd beleid, te weten:

- a. de prijspolitiek
  1. remmen van ongezonde concurrentiebelemmeringen;
  2. stabilisatie van labiele markten: agrarische producten zijn hier van veel belang;
- b. de loonpolitiek (vgl. de jongste Benelux-perikelen)
- c. de fiscale politiek

hier rijzen diverse problemen, met name

  1. de verhouding directe en indirecte belastingen;
  2. een gemeenschappelijk belastinggebied;
- d. de politiek ten aanzien van de sociale voorzieningen.
- e. de conjunctuurpolitiek.

Dit economische program lijkt zeer gedetailleerd; men realiseert zich echter wel, dat een economische integratie, zonder welke een politieke integratie nutteloos is, de genoemde punten als minimumcondities eist.

DE MINISTER VAN ECONOMISCHE ZAKEN,

Oct. '52